

ЯНА ЯЗОВА
НЕВЕРНИЦА

chitanka.info

Когато след пладне приседна на прага
и чакам си стария мъж,
плета си чорапите вълнени, що ги и лятос обува,
и младото тяло, сякаш, тръпне от вечерна влага,
а вълната моите сълзи е гълтала не по веднъж —
и китки в градината не късам и нищо не ми се и
чува...

Когато след пладне приседна на прага,
мини ми кажи, че ти много ме любиш...
Тъй плахо, с бърз поглед, кат моето робство тук,
мрачен.
Ще видя, нехайно уж, клета, че аз съм ти драга,
Глава ще забия в чорапа, като че искам да кажа: „Ти
себе си губиш
със мене, омъжена.“ А огън — в моя поглед
вторачен.

Треперя по-бавно да минеш: клуп след клуп сбъркана
нищя...
Пръсти несръчни ще пуснат железните куки.
Но в твоето мило лице не ще се загледам аз нито
веднъж,
че сухата моя съседка ни гледа от срещната къща;
но идва ноц, тя ще запуши и всички съседки
пролуки...
Но идва ноц... И привечер още приспива ми стария
мъж.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.